

SÈRIE 3

Exercici 1

[2,5 punts]

1.1.

- 1) C: *Guernica*, de Pablo Ruiz Picasso. Obra cubista, ubicada en el context de la Guerra Civil Espanyola, en la dècada dels anys trenta.
- 2) A: *Configuracions corporals*, de Valie Export. Obra feminista de *body art*, cap als anys setanta.
- 3) B: *Sense títol (El teu cos és un camp de batalla)*, de Barbara Kruger. Obra feminista, pertanyent a l'art conceptual propi de la postmodernitat, en el context dels anys vuitanta.

1.2.

A. *Configuracions corporals*, de Valie Export:

- 1) Ús del cos com a matèria o mitjà dúctil, creatiu, emmarcat dins del paisatge urbà, al qual exploratòriament tracta d'adaptar-se o acoblar-se.
- 2) Imatge de figura femenina desafiant, empoderada, que es mostra tal com és, lliure, sense embuts ni lligadures.
- 3) Autorepresentació desinhibida, que trenca amb els estereotips femenins i els rols de gènere vigents a l'època.
- 4) Intervenció performativa i fotogràfica, com a reacció a les estructures culturals, socials i de poder dominants.
- 5) Resignificació simbiòtica del cos femení i de l'espai arquitectònic, públic.

B. *Sense títol (El teu cos és un camp de batalla)*, de Barbara Kruger:

- 1) Composició visual simètrica, invertida, en negatiu.
- 2) Contrast B/N, amb *claim* en sans serif, destacat en vermell. Cartell tricromàtic.
- 3) Rostre frontal, amb mirada directa, que prové de l'apropiació d'imatges publicitàries, resignificades.
- 4) Inspiració en el cartellisme soviètic, com també en l'estil gràfic publicitari i del còmic, enfront dels quals reacciona.
- 5) Disseny clar i directe.

C. *Guernica*, de Pablo Ruiz Picasso:

- 1) Composició monumental, constituït a tall de fris narratiu.
- 2) Paleta monocromàtica, composta només de blanc, negre i gris.
- 3) Fragmentació cubista que presenta formes corporals geomètriques i anguloses, reconeixibles.
- 4) *Horror vacui*, en què la superfície de la tela està coberta per figures distorsionades i superposades de manera atapeïda.
- 5) Composició triangular, que situa el seu focus en la figura del cavall ferit.

1.3.

A. L'obra s'inscriu en l'art feminista animat per la segona onada feminista, que tractava de denunciar la cosificació del cos de la dona, atiant la lluita activa per l'alliberament sexual de les dones i en favor de la reapropiació del seu cos.

B. Aquesta obra fou creada en el marc de la marxa pels drets de les dones a Washington D. C. (1989), i s'inscriu en l'art animat per la segona onada feminista, que denuncia la cosificació i mercantilització del cos de la dona, i reclama els drets reproductius, així com el reconeixement de l'autonomia a l'hora de decidir en qüestions clau, com l'avortament.

C. Fou un encàrrec del govern republicà destinat al pavelló espanyol de l'Exposició Universal de l'any 1937, i tenia l'objectiu de denunciar els crims de guerra comesos pel general Franco i els seus aliats i, més en concret, el bombardeig de la població basca de Gernika. És una obra de denúncia amb motiu de la Guerra Civil Espanyola.

Exercici 2

[2,5 punts]

2.1.

Pla d'actuació del *performer*

2.2.

S'aborda el plantejament o la planificació de la *performance* partint del seguit d'indicacions subordinades del seu breu guió previ. Aquest sempre és en condicional, i en preveu l'escenificació, segons l'avaluació de la participació o la interacció amb terceres persones. Aquestes efímeres accions artístiques són sempre cocreades, i cerquen la interpel·lació agressiva i impositiva dels altres, fent ús del cos, de la presència, en el llindar sinuós entre l'àmbit públic i l'íntim, l'àmbit físic i el psicològic.

2.3.

Aquí, el cos de l'artista s'empra com a eina, com a mecanisme invasiu de l'espai personal, íntim, de terceres persones, triades aleatòriament com a participants. Aquestes, amb les seves reaccions, determinen, defineixen i cocreen l'acció, sense voler-ho, sense saber-ho, sobre la marxa, de manera improvisada, fora de l'espai escènic, però sota l'atenta mirada de la càmera que documenta aquesta acció efímera. Trobem accions semblants d'intimidació o d'invasió de la intimitat a *Imponderabilia*, d'Abramovič, o *Catalysis*, de Piper.

Exercici 3

[2,5 punts]

3.1.

Aquestes obres pertanyen al constructivisme, i mostren elements o aspectes estilemàtics propis, com ara:

- 1) Propostes de disseny funcional, tecnològic i funcional, per contribuir a transformar la societat.
- 2) Artista entès com a enginyer al servei de la nova societat socialista, revolucionària.
- 3) Disseny geomètric, innovador i dinàmic, que tracta de remodelar el paisatge urbà, públic.
- 4) Ús de materials industrials.
- 5) Rebuig de la tradició artística, de les seves estructures i tendències ornamentals.

3.2.

L'obra més emblemàtica és l'A. Aquestes són algunes de les justificacions possibles:

1. Disseny d'enginyeria arquitectònica social avantguardista, emblemàtica del moviment constructivista, que posa de manifest el nou ordre socialista.
2. Disseny simbòlic d'un òrgan institucional socialista, a través de l'ús de materials, formes i tecnologies avançades, innovadores.
3. Funcionalitat del disseny destinat a cobrir les necessitats organitzatives i de gestió requerides d'aquest edifici monumental.

3.3.

L'obra B constitueix una mostra del disseny constructivista en la seva cerca de l'explotació tecnològica. Es persegueix transformar la vida quotidiana en el marc de la nova societat socialista, que s'obre pas dins l'entorn postrevolucionari, immers en ple esforç industrialitzador.

Exercici 4

[2,5 punts]

Com que els itineraris traçats poden ser ben diversos, només s'assenyalen alguns possibles punts de pas:

Són ben diverses les artistes que, dins del territori del posicionament declaradament o militantment feminista —com també del domini de la *performance* o de determinades disciplines, com ara la fotografia, el disseny o el cinema— han abordat, qüestionat i desconstruït les nocions tradicionals de gènere. S'ha assistit al desplegament d'una perspectiva personal, autobiogràfica o compromesa, des d'on es mira de combatre les estructures del patriarcat, així com promoure la desestigmatització de les diverses identitats. Entre les creadores que comparteixen aquest posicionament feminista podem trobar: Judy Chicago, Yoko Ono, Ana Mendieta, Sophie Calle, Cindy Sherman, Chantal Akerman, Agnès Varda...